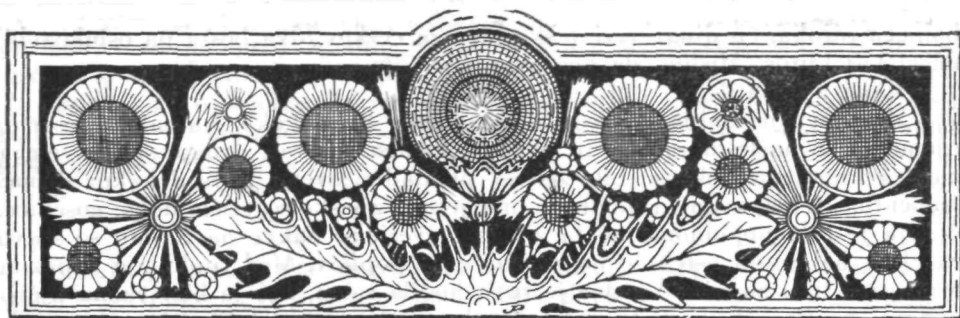

Gustav Strniša:

Boj cvetic.

Na zelenem polju
se tepo cvetice —
purpala z marjetico,
s kokoljem plavice.

Lahni dež miri jih,
peter jih pa draži:
»Purpala, prevzetnica,
zdaj se ti izkaži!«

Regrat-samec mirno
kima z glavo sivo,
starec pomiluje pač
dobro mater, njivo.

Purpala krog sebe
bije neizprosno:
— »Kdo me, kdo premagal bo,
purpalo ponosno?«

Regrat pa se smeje ji:
— »Ali si znorela?
Glej, saj vsa že gola si,
kam si cvetje dela?«

In cvetice-sestrice
vse se ji smeji jo.
Složne in vesele spet
v solncu zablestijo.

Mirko Kunčič:

Polžek je žalosten.

Veterc piska na piščalko
ridl, didl, di:
mlad komarček v solncu raja
nad poljanami.

Polžek v leskovem grmičku
žalosten vzdihuje.
Vse na solncu jucka, raja —
samo on samuje.

Mi usmiljeni bodimo,
polžka v hišo povabimo:
plesal z nami bo po hiši
dneve tri in tri noči
hrustal z mucom tolste miši,
da bo sit za tri!